

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

**до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
(щодо забезпечення прав платників податків у спорах з суб'єктами владних повноважень і заходів, спрямованих
на скорочення таких спорів в судах)»**

Зміст положення (норми) чинного законодавства	Зміст положення (норми) законодавчих актів України з урахуванням запропонованих змін
1. Кодекс адміністративного судочинства України	
РОЗДІЛ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	
Стаття 2. Завдання адміністративного судочинства	Стаття 2. Завдання адміністративного судочинства
відсутній	4. У справах щодо оскарження рішень суб'єктів владних повноважень, які до їх оскарження у судовому порядку були оскаржені в адміністративному порядку, адміністративні суди встановлюють, чи були рішення суб'єктів владних повноважень про результати розгляду скарги, прийняті під час адміністративного оскарження, вмотивованими, тобто, чи були в ході оскарження в адміністративному порядку розглянуті всі суттєві доречні аргументи скажника із достатнім обґрунтуванням спростування кожного із таких аргументів, чітко викладеним безпосередньо у рішенні про результати розгляду скарги.
Стаття 6. Право на судовий захист	Стаття 6. Право на судовий захист
1. Кожна особа має право в порядку, встановленому цим Кодексом, звернутися до адміністративного суду, якщо вважає, що рішенням, дією чи бездіяльністю суб'єкта владних повноважень порушені її права, свободи або інтереси.	1. Кожна особа має право в порядку, встановленому цим Кодексом, звернутися до адміністративного суду, якщо вважає, що рішенням, дією чи бездіяльністю суб'єкта владних повноважень порушені її права, свободи або інтереси, або якщо право на оскарження відповідного правового акта індивідуальної дії прямо надано особі законом.
РОЗДІЛ ІІ. ОРГАНІЗАЦІЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА	

Глава 6. ДОКАЗИ	
Стаття 71. Обов'язок доказування	Стаття 71. Обов'язок доказування
2. В адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову. відсутній	2. В адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову. У разі, якщо чинним законодавством передбачена процедура адміністративного оскарження рішення суб'єкта владних повноважень, за результатами якого відповідний орган, який розглядає скаргу, зобов'язаний прийняти і надіслати позивачу вмотивоване рішення за результатами розгляду скарги, при зверненні позивача до суду після проходження такої процедури адміністративного оскарження в повному обсязі, обсяг доказів відповідача обмежується лише тими матеріалами, які були наведені в оскаржуваному рішенні, і рішенні прийнятому за результатами розгляду скарги, тобто лише тими, якими контролюючий орган керувався при відмові в задоволенні скарги і чим мотивував таку відмову.
Глава 7. СУДОВІ ВИТРАТИ	
Стаття 90. Витрати на правову допомогу	Стаття 90. Витрати на правову допомогу
3. Граничний розмір компенсації витрат на правову допомогу встановлюється законом.	3. Витрати на правову допомогу понесені стороною, на користь якої ухвалено судові рішення, і яка не є суб'єктом владних повноважень, підлягають компенсації за рахунок іншої сторони у межах, встановлених законом, з урахуванням особливостей, встановлених цією статтею. У разі встановлення судом невмотивованості рішення суб'єкта владних повноважень, прийнятого за результатами розгляду скарги в рамках повної процедури адміністративного оскарження (відсутність розгляду всіх суттєвих, доречних

	аргументів скаржника із достатнім обґрунтуванням спростування кожного із таких аргументів, чітко викладеними безпосередньо у рішенні про результати розгляду скарги), або у разі встановлення судом відсутності відповіді по суті на поставлені питання у консультації, яка за законом може бути оскаржена до суду як правовий акт індивідуальної дії, витрати позивача на правову допомогу, в тому числі понесені на етапі адміністративного оскарження, підлягають компенсації в повному обсязі в розумних (достатніх та обґрунтованих) розмірах. Необґрунтоване і невмотивоване зменшення судом заявленої позивачем суми компенсації не дозволяється. За відсутності окремих позовних вимог позивача щодо такої компенсації, в судовому рішенні вона визначається в розмірі 50% від встановленої законом максимальної суми дозволеного законом в загальному випадку граничного розміру компенсації.
Розділ III. ПРОВАДЖЕННЯ В СУДІ ПЕРШОЇ ІНСТАНЦІЇ	
Глава 5. СУДОВІ РІШЕННЯ	
Стаття 161. Питання, які вирішує суд при прийнятті постанови	Стаття 161. Питання, які вирішує суд при прийнятті постанови
1. Під час прийняття постанови суд вирішує: ... відсутній	1. Під час прийняття постанови суд вирішує: ... 8. який розмір витрат на правову допомогу, понесені стороною, що не є суб'єктом владних повноважень, підлягає компенсації.
Стаття 162. Повноваження суду при вирішенні справи	Стаття 162. Повноваження суду при вирішенні справи
відсутній	4. Якщо в ході судового розгляду справи щодо оскарження рішень суб'єктів владних повноважень, які до їх оскарження у судовому порядку були оскаржені в адміністративному порядку, суд встановить невмотивованість рішення суб'єкта владних повноважень про результати розгляду скарги (відсутність розгляду всіх суттєвих доречних аргументів скаржника із достатнім

	обґрунтуванням спростування кожного із таких аргументів, чітко викладеними безпосередньо у рішенні про результати розгляду скарги), прийнятого в рамках процедури адміністративного оскарження, рішення у справі приймається на користь позивача.
2. Закон України «Про граничний розмір компенсації витрат на правову допомогу у цивільних та адміністративних справах»	
Стаття 1. Розмір компенсації витрат на правову допомогу у цивільних справах, в яких така компенсація виплачується стороні, на користь якої ухвалено судове рішення, іншою стороною, а в адміністративних справах суб'єктом владних повноважень, не може перевищувати 40 відсотків встановленої законом мінімальної заробітної плати у місячному розмірі за годину участі особи, яка надавала правову допомогу, у судовому засіданні, під час вчинення окремих процесуальних дій поза судовим засіданням та під час ознайомлення з матеріалами справи в суді, що визначається у відповідному судовому рішенні.	Стаття 1. Розмір компенсації витрат на правову допомогу у цивільних справах, в яких така компенсація виплачується стороні, на користь якої ухвалено судове рішення, іншою стороною, не може перевищувати 40 відсотків встановленої законом мінімальної заробітної плати у місячному розмірі за годину правових послуг особи, яка надавала правову допомогу, що визначається у відповідному судовому рішенні. Розмір компенсації витрат на правову допомогу в адміністративних справах, в яких така компенсація виплачується стороні, на користь якої ухвалено судове рішення, суб'єктом владних повноважень, за умови не проходження такою стороною процедури адміністративного оскарження рішень суб'єкта владних повноважень або отримання вмотивованого рішення суб'єкта владних повноважень за її результатами, не може перевищувати: 5 відсотків від суми майнових вимог у сумі до 800 розмірів мінімальної заробітної плати у місячному розмірі, встановленому законом на 1 січня звітного податкового року, 2 відсотків від суми майнових вимог у сумі від 800 до 8000 розмірів мінімальної заробітної плати у місячному розмірі, встановленому законом на 1 січня звітного податкового року, 1 відсотків від суми майнових вимог у сумі понад 8000 розмірів мінімальної заробітної плати у місячному розмірі, встановленому законом на 1 січня звітного податкового року, 40 відсотків встановленої законом мінімальної заробітної плати у місячному розмірі за годину правових послуг особи, яка надавала правову допомогу, у разі відсутності майнових вимог. Компенсація витрат на правову допомогу виплачується за

	рахунок державного бюджету в межах видатків, передбачених таким суб'єктам владних повноважень
Стаття 2. У разі якщо сторона у цивільній чи адміністративній справі звільнена від оплати витрат на правову допомогу, компенсація таких витрат виплачується стороні, на користь якої ухвалено судове рішення і яка не є суб'єктом владних повноважень, у розмірі, що не перевищує 2,5 відсотка встановленої законом мінімальної заробітної плати в місячному розмірі за годину участі особи, яка надавала правову допомогу, у судовому засіданні, під час вчинення окремих процесуальних дій поза судовим засіданням та під час ознайомлення з матеріалами справи в суді, що визначається у відповідному судовому рішенні.	Стаття 2. У разі якщо сторона у цивільній чи адміністративній справі звільнена від оплати витрат на правову допомогу, компенсація таких витрат виплачується стороні, на користь якої ухвалено судове рішення і яка не є суб'єктом владних повноважень, у розмірі, що не перевищує 2,5 відсотка встановленої законом мінімальної заробітної плати в місячному розмірі за годину надання правових послуг особою, яка надавала правову допомогу, що визначається у відповідному судовому рішенні.

«__» _____ 2014 р.